

MĚSTSKÁ VĚŽ V MOHELNICI

Věž byla postavena po roce 1322, kdy bylo uděleno městu Mohelnici králem Janem Lucemburským na žádost olomouckého biskupa Konráda právo opevnit město hradbami s valy a strážními věžemi. Věž sloužila městským strážím za pozorovatelnu - hlásku. Věž sama stojí mimo chrámovou loď farního kostela. Od samého začátku byla majetkem města Mohelnice. Dnešní novogotická podoba věže je dílem přestavby z roku 1876.

Věž je 72 m vysoká, čtvercového půdorysu, o základně 9 m a síle stěny u základů až 2,5 m. Současnou jehlancovou podobu střechy věž získala v roce 1875. Od roku 1876 je na vrcholu věže upevněna osmihranná „makovice“ z měděného plechu se železným kovaným křížem. Ten je 4 m vysoký a 3 hroty jsou upraveny na bleskosvod.

Věž má osm poschodí. K výstupu na ni slouží kulatá věžička, která má 36 pískovcových točitých schodů, k jejímu nejvyššímu poschodí vede 136 dřevěných schodů. Na čtvrtém podlaží je umístěna zvonice se žaluziovými okny. V šestém poschodí jsou umístěny hodiny, jejichž číselníky mají průměr 2,60 m. V této části jsou i cimbály, které pomocí elektrického nátahu odbíjejí čas. Také hodinový stroj je s automatickým elektrickým natahováním. První mechanické hodiny byly na věž pořízeny v roce 1600.

První zvony byly ve věži od roku 1500, během několika požárů byly však roztaveny. Současné zvony jsou z roku 1992. Nejtěžší zvon (490 kg) je zasvěcen sv. Tomáši Becketovi, střední (300 kg) je zasvěcen Panně Marii a třetí (220 kg) je zasvěcen sv. Anežce České.

V minulosti byla věž poznamenána četnými živelnými a válečnými pohromami města. V roce 1424 byly kostel a věž zničeny husitskými vojsky. Věž byla poté dostavěna spolu s kostelem, zasvěceným sv. Tomáši z Canterbury. V roce 1585 po úderu blesku věž shořela, roztavily se i zvony z roku 1500, kostel zůstal zachován. Katastrofu pro město znamenaly dva vpády Švédů v roce 1642. Celé město bylo zničeno spolu s kostelem, vyhořela i věž se šesti velkými a šesti malými zvony. V roce 1650 vyhořel právě obnovený kostel s věží a o rok později byly znovu kostel i věž vystavěny v původní podobě. V roce 1841 vypukl ve městě obrovský požár, kdy vyhořelo 191 domů. Požár zasáhl i věž s bání, roztavily se i zvony. Téhož roku byla věž opravena a nouzově zastřešena. Věž byla opatřena zvonem a dvěma cimbály. K nové rekonstrukci věže došlo až v roce 1875. Další opravy byly provedeny v letech 1902, 1921, 1945, 1949 - 1952 (generální oprava celé věže), 1988 a 2015.

Z věže je krásný výhled nejen na město, ale také na široké okolí.

Severní okna nabízejí pohled na panorama Jeseníků s nejvyšším moravským vrcholem – horou Praděd, v popředí na Zábřežskou vrchovinu.

Na východě lze pozorovat vodní plochu „Mohelnické bagry“, kde se těží štěrkopísek, a zámek v Úsově s lovecko-lesnickou expozicí. Zpočátku pozvolně a posléze i výrazněji se zvedá Úsovská vrchovina, které vévodí skalnatý vrch Bradlo. Je zde také vstup do chráněné krajinné oblasti Litovelské Pomoraví a Hornomoravského úvalu.

Západními okny lze spatřit hrad Mírov, který je již z dob vlády Marie Terezie těžkým žalářem. Mírovská vrchovina se svými širokými hřbety, hluboce zařezanými údolími a střídajícími se plochami polí, luk a rozsáhlejších lesů je pěknou ukázkou harmonické krajiny.

Mezi Mírovskou a Úsovskou vrchovinou se nachází protáhlá a úzká sníženina – Mohelnická brázda, kudy protéká jedna z nejvýznamnějších českých řek Morava.

Jižní výhled ukazuje půvabnou Bouzovskou vrchovinu, které vévodí hrad Bouzov známý z mnoha filmů a pohádek.